

vil gaa den Vej, jeg har tilladt mig at foreslaa. Jeg vil derfor haabe, at vi kunne faa Sagen til Behandling i et Udvalg, saa disse Spørgsmaal kunne blive drøftede.

Rode: Det foreliggende Lovforslags Titel kan neppe siges at være rigtig. Lovforslaget betegnes som „Forslag til Lov om Fornyelse af det ifølge Lov af 29. Oktober 1910 optagne midlertidige Statslaan”. Men for det første optoges der intet Statslaan ved Loven af 29. Oktober 1910. Paa denne Dato fornyedes et Aaret i Forvejen optaget Statslaan. Titelen burde for saa vidt være: „Fornyelse af det ifølge Lov af 29. Oktober 1910 fornyede midlertidige Statslaan”. Men dernæst forekommer det mig tvivlsomt, om der her er Tale om en Fornyelse af et Statslaan. I Virkeligheden fremgaar det af Lovforslagets Tekst, at det drejer sig om Optagelsen af et nyt Statslaan, hvis Provenu skal anvendes til Tilbagebetaling af det tidligere Statslaan. Som man vil se, er Teksten i dette Lovforslag forskellig fra Loven af 29. Oktober 1910. I nærværende Lovforslag ere Ordene „det franske Sprog” erstattede med „det engelske Sprog”. Mønten er forandret fra fransk til engelsk og ogsaa Beløbenes Størrelse af samme Hensyn ændret. Alt dette peger hen paa det, hvorom der ogsaa gives Oplysning i Bemærkningerne, at Laanet hovedsagelig agtes optaget i England. Den højtærede Finansminister har i Finansudvalget givet Oplysning om disse Forhold, men ikke her i Tinget. Jeg ved ikke rigtigt, hvorfor han ikke som tidligere, saa vidt jeg ved, har givet Oplysning om, hvem den Forbindelse er, hos hvilken det nye Laan skal optages. De gamle Diskontører have altsaa ikke kunnet forny Veksellaanet paa de Betingelser, det var stiftet paa; de have forlangt en ret betydelig Forøgelse af Diskontoen for at kunne indlade sig paa Fornyelsen, og det er for saa vidt forstaaeligt, at den højtærede Finansminister har søgt sig en anden Forbindelse, hvis Pengeforhold have været saa gunstige, at Diskontoen nogenlunde har kunnet nærme sig til den oprindelige. Finansministerens Lovforslag afviger ogsaa fra de tidligere Love derved, at her kun er Tale om et Statslaan paa 6 Maaneder, ikke som tidligere paa 1 Aar. Vi have anvendt alle Former: den, hvorved Laanet fornyedes for et Aar, og den Form, hvorved Laanet fornyedes to Gange for 6 Maaneder paa en Gang, og nu er det altsaa sat ned til 6 Maaneder. Herved opstaar den Ulempe, tror jeg nok, man kan sige, at de samlede midlertidige Laan til et Beløb af ca. 70 Mill.

Kr. udløbe samtidig, hvorved disse Laanebeløb skulle fornyes samtidig, hvis Finansministeren ikke opnaar Mulighed for at stifte et fast Laan. At have Veksler løbende med noget forskellige Frister vilde dog vistnok være heldigt for Fornyelsen, men den højtærede Finansminister lever jo stadig i Haabet om, at han skal kunne opnaa det store faste Statslaan, hvorom der nu har været talt i 2—3 Aar, inden denne nye Fornyelse kommer. Hvorpaa den højtærede Finansminister grunder dette Haab, har han ikke givet nogen Oplysning om. Jeg tænker, at Grunden er den, at han overhovedet ingen Grund har. Jeg tror ikke, der er noget som helst, der kan begrunde, at vi snarere skulde kunne opnaa et fast Laan om et halvt Aar end nu. Hele denne Tilstand med stadig Fornyelse af midlertidige Statslaan er særdeles ubehagelig, og Ønsket om, at Finansministeren maa kunne opnaa at faa et fast Laan, er sikkert levende hos alle her i Salen.

Det Spørgsmaal som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) rejste, om man ikke kunde undgaa Optagelsen af dette nye Statslaan ved i Stedet derfor at tilbagebetale de Veksler, som nu udløbe, fortjener selvfølgelig Paaagtning. Som den højtærede Finansminister oplyste, er der i Statskassen 45 Mill. Kr. I Februar Maaned var der ifølge Oversigten i Statsregnskabet 45 Mill. Kr., og nu ultimo November er der fremdeles 45 Mill. Kr. I Mellemtiden er der imidlertid kommet 18 Mill. Kr. i nyt Statslaan, og disse 18 Mill. Kr. ere altsaa medgaaede i Perioden fra Marts til November, men der er altsaa 45 Mill. Kr., og Beløbet er efter de Tal, som den ærede Finansminister har meddelt, i den sidste Tid noget stigende. Dette Beløb er i alt Fald det højeste, den højtærede Finansminister har angivet for Kassebeholdningen. Ser man paa dens Bevægelser i det foregaaende Aar, er det tydeligt, at det er i den saakaldte Supplementsperiode fra Marts og fremefter, at der stilles de største Fordringer til Statskassen. I Efteraarsperioden fra den Tid, hvori vi nu befinde os, og Vinteren igennem, har Nedgangen i Kassebeholdningen ikke været saa stor. Sidste Aar var den fra November til Marts ca. 6 Mill. I Aar ere Indtægterne stigende, saaledes at Nedgangen maaske bliver mindre. Man kan altsaa sige, at naar Statskassen har 45 Mill. Kr., hvoraf de 26½ ere likvide og 16—17 ere anbragte i Udlandet, vilde det ikke være ugørligt at betale disse 15 Mill. Kr. tilbage. Finansministeren vilde for-